



תת"ע 9316/04/20 - בן יששכר יעקב נגד מדינת ישראל

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 9316-04-20 מדינת ישראל נ' בן יששכר יעקב
תיק חיצוני: 30251447659

בפני	כבוד השופטת שירי שפר
המבקש (הנאשם)	בן יששכר יעקב
נגד	
המשיבה (המאשימה)	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם לפסיקת הוצאות הגנה בהתאם לסעיף 80 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בעקבות זיכוי מהעבירה שיוחסה לו.

הליכי המשפט והכרעת הדין המזכה

2. כנגד הנאשם הוגש ביום **22.04.2020** כתב אישום מסוג הזמנה לדין המייחס לו עבירה מיום 15.12.2020 של **עקיפת רכב אחר תוך חציית קו הפרדה רצוף**, בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

העבירה בוצעה במחוז דרום.

3. ביום 18.05.2020 בישיבת ההקראה הראשונה, בבית המשפט השלום לתעבורה בבאר שבע, הורשע הנאשם, שלא בנוכחותו, אך בנוכחות עורך דינו, על פי הסדר טיעון הכולל תיקון כתב האישום, ונגזר דינו לעונשים של קנס ופסילה על תנאי.

4. הנאשם הגיש בקשה לביטול פסק הדין ו-4 בקשות נוספות (קביעת דיון ועיון חוזר בהחלטה) בטענה שההסדר לא אושר על ידו וכי מעולם לא חתם על יפוי הכח שהוצג. הבקשות נדחו.

5. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע (עפ"ת 33892-12-20) ובדין שנערך ביום 06.01.2021, בהסכמת הצדדים, פסק הדין בוטל והדיון הוחזר לבית המשפט קמא.



6. ביום 07.04.2021, התקיימה בבית המשפט לתעבורה בבאר שבע, ישיבת הקראה, בנוכחות הנאשם.
7. ביום 12.04.2021, ניתנה החלטת המותב לפיה הוא פסול מלדון בעניינו של הנאשם בשל היכרות מקצועית ארוכת שנים עם אחות הנאשם.
8. ביום 02.07.2021 ניתנה החלטת כבוד נשיאת בית המשפט העליון, הש' חיות, המורה על העברת הדיון בתיק לבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה.
9. ביום 05.10.2021 התקיים דיון הקראה בבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה, בהעדר הנאשם. הדיון נדחה לצורך זימונו.
10. ביום 09.12.2021 התקיים דיון הקראה בנוכחות הנאשם, אשר טען כי אין בידו את כל חומר הראיות. לבקשתו, נקבע דיון הקראה נוסף.
11. ביום 26.12.2021 התקיים דיון הקראה נוסף בנוכחות הנאשם. הנאשם כפר באישום ונקבע מועד לשמיעת הראיות ליום 20.01.22.
12. ביום 19.01.2022, ערב הדיון, בהחלטה שניתנה בהעדר הצדדים, בוטל הדיון שנקבע שמיעת הראיות, לבקשת הנאשם בשל מצבו הרפואי ונקבע מועד שני לשמיעת ראיות ליום 03.03.22.
13. ביום 03.03.2022 התקיים דיון בנוכחות הנאשם. המאשימה ביקשה לדחות הדיון לשעה מאוחרת יותר לבקשת עד התביעה המגיע ממחוז דרום. הנאשם ביקש שלא להמתין עד להגעתו ובהסכמתו נדחה הדיון ונקבע מועד שלישי לשמיעת ראיות ליום 30.05.22.
14. ביום 29.05.2022 ביקשה המאשימה כי הדיון ידחה פעם נוספת, בשל מחלת עד התביעה. הודעה על כך נמסרה מבעוד מועד לנאשם וביום 30.05.2022 התקיים דיון תזכורת בהעדר הנאשם, ולבקשת המאשימה נקבע מועד רביעי לשמיעת ראיות ליום 14.09.2022.
15. ביום 13.09.2022 הגישה המאשימה בקשה לדחיית הדיון פעם נוספת בשל קושי של העד להגיע לדיון. הבקשה נדחתה בהחלטה מנומקת.
16. ביום 14.09.2022 התקיים דיון בנוכחות הנאשם. לדיון זה לא התייצב עד התביעה. התביעה ביקשה דחיה נוספת. הנאשם התנגד לבקשה וניתנה החלטת הדוחה הבקשה. המאשימה הכריזה "אלו עדי" והנאשם העלה טענת אין להשיב לאשמה אשר התקבלה. בהתאם ניתנה הכרעת דין מזכה.



הבקשה לפסיקת הוצאות והתגובה לה

17. ביום 22.02.23 הגיש הנאשם בקשה לפסיקת הוצאות הגנה מכוח סעיף 80 (א) לחוק העונשין. לטענת הנאשם, יש לפצותו הן על עוגמת הנפש והן על ניהול ההליך, הנאשם ציין כי במהלך ההליך היה עליו לפנות לבית המשפט המחוזי ואף לבית המשפט העליון. הנאשם ביקש לפסוק לזכותו הוצאות בסך 10,000 ₪.

18. מנגד, המאשימה ביקשה לדחות את הבקשה.

המאשימה טענה כי הבקשה הוגשה למעלה מ-5 חודשים לאחר מתן פסק הדין, כי הנאשם לא הביא סימוכין לביסוס טיעונו כי פנה לבית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון. המשיבה ציינה כי אין זכות לפיצוי אוטומטי בעת זיכוי וכי הנאשם לא הצביע על נזק כלשהו - כלכלי או נפשי.

דין והכרעה

19. סעיף 80 (א) לחוק העונשין מונה שתי עילות המזכות נאשם בפיצוי; **האחת**, עניינה, העדר יסוד לאשמה **והשנייה** עניינה הוכחת קיומן של "נסיבות אחרות המצדיקות זאת".

20. מצאתי כי העילה בדבר העדר יסוד לאשמה, אינה מתקיימת בעניינו של הנאשם.

מדובר בעילה צרה מאוד, אשר ניתן יהיה להיכנס לגדרה מקום בו התנהלות המאשימה הינה **חסרת תום לב**, **זדונית או בלתי סבירה באופן מהותי**. בענייננו, על פי מבחן ה"תובע הסביר", לא ניתן לקבוע, כי לא היה בסיס להעמדתו של הנאשם לדין ואף לא כי המדובר בבסיס רעוע.

הועברה לעיוני ההזמנה לדין אשר נמסרה לנאשם. עינתי בפרק הנסיבות - בו תאר השוטר כי נסע אחרי רכב הנאשם והיה עד ליציאתו לעקיפת רכב אחר בקטע דרך בו מותר לבצע עקיפה (על הכביש מסומן קו הפרדה רצוף שבצדו הימני קו קטעים), אלא שבמהלך ביצוע העקיפה התחלף הסימן על הכביש לקו הפרדה רצוף כפול ללא קו קטעים והעקיפה הסתיימה בקטע דרך המסומן בקו הפרדה רצוף כשמצדו השמאלי קו קטעים. לאור ראיות לכאוריות אלו, קם בסיס איתן להעמדתו של הנאשם לדין.

21. **האם ישנן נסיבות אחרות המצדיקות זאת?**

בע"פ 4466/98 ראמי דבש נ' מדינת ישראל (מיום 22.01.2002) נקבעו שלוש קטגוריות של נסיבות שיש לבחון בטרם תתקבל החלטה בבקשה לפסיקת הוצאות: נסיבות שעניינן הליכי המשפט בכללם, אופי זיכוי של הנאשם ונסיבותיו האישיות של הנאשם החיצוניות למשפט.

א. **נסיבות שעניינן הליכי המשפט**; בבוא בית המשפט לבחון אם התקיימו נסיבות הנוגעות להליכי משפט, יש לתור אחר התנהלותם של גורמי האכיפה והתביעה - כדוגמת התרשלות גורמי החקירה והתביעה אשר לא בדקו טענות שוונות שהיה בהן כדי להביא לזיכוי של הנאשם או אף להביא לכך כי לא



יועמד כלל לדין וכד'. וכן התנהלות הנאשם תוך מתן מענה לשאלה - האם קיים אשם מצד הנאשם אשר תרם להגשת כתב אישום נגדו או האם בהתנהגותו, הביא להעלאת חשדות נגדו, לפתיחה בחקירה או להגשת כתב אישום או האם התנהגותו במהלך החקירה והמשפט לא תרמו לחקר האמת.

לא מצאתי פגם בהתנהלות המאשימה.

בתיק התקיימו 9 דיונים - 5 דיוני הקראות ו-4 דיוני הוכחות, ב-5 מהם נכח הנאשם.

ריבוי דיוני ההקראות נעוץ בהתנהלות הנאשם - בקשות דחיה שונות שביקש, וכן אי התייצבותו לדיון ההקראה הראשון בבית המשפט לתעבורה בבאר שבע - דיון בו הופיע עו"ד מטעמו וניתנה הכרעת דין אשר כיבדה הסדר טיעון בין הצדדים.

עצם הגשת הערעור על הכרעת הדין המרשיעה לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, אינה נובעת ממחדלי המאשימה ומקורה דווקא בהתנהלות הנאשם.

העברת התיק לבית המשפט לתעבורה בפתח תקוה נעשתה על פי פניית כב' נשיא בתי משפט השלום במחוז דרום ולא כנטען בבקשה - הנאשם לא הגיש כל בקשה בנדון לבית המשפט העליון.

הגעת הנאשם לבית המשפט לתעבורה לדיונים השונים - מובנית בהליך הפלילי במסגרתו נקבע קודם כל דיון הקראה ואם הנאשם כופר באישום - נקבע גם דיון הוכחות.

הנסיבות הרלוונטיות לענייננו הינם 4 מועדי ההוכחות השונים שנקבעו -

מועד הוכחות ראשון בוטל, בהעדר הנאשם, בשל מחלת הנאשם.

מועד הוכחות שני נדחה, בנוכחות הנאשם ובהסכמתו, בשל בקשת עד התביעה להגיע בשעה מאוחרת יותר ובקשתו המובנת של הנאשם שלא להמתין.

מועד הוכחות שלישי נדחה, בהעדר הנאשם, בשל מחלת עד התביעה.

במועד ההוכחות הרביעי, בנוכחות הנאשם - ניתנה הכרעת הדין המזכה.

בדיון האחרון בו ניתנה הכרעת הדין המזכה - התייצבותו של הנאשם היתה הכרחית.

זמנו של הנאשם לא בוזבז לריק - נשמעה התנגדותו לבקשת הדחיה שהעלתה המאשימה ולאחריה ניתנה הכרעת הדין המזכה. לא ניתן היה לקיים דיון זה בהעדר הנאשם והיה מקום לשמוע תגובתו לבקשת הדחיה. זמנו לא בוזבז לריק - שכן הכרעת הדין המזכה ניתנה בו במקום.

ב. אופי הזיכוי; בענייננו, הזיכוי הינו זיכוי טכני אשר נשען על אי העדת עד התביעה היחיד. אופי הזיכוי -



אינו מקנה לנאשם פיצוי כלשהו.

בע"פ 1382/00 עמית בן ארויה נ' מדינת ישראל (מיום 06.06.2002) נקבע כדלקמן:

"במקרים שבהם זוכה הנאשם זיכוי "טכני" מחמת העדר הוכחה, כגון כאשר לא הצליחה התביעה להביא עד מרכזי, או כאשר לא נמצאה הראיה הטובה ביותר להוכחה בלא קביעה פוזיטיבית כי הנאשם לא ביצע את העבירה, הרי ככלל ובהיעדר נסיבות חריגות, כגון התרשלות של ממש מצד התביעה, לא ישופה הנאשם בגין הוצאותיו."

ג. **נסיבות אישיות של הנאשם;** פועל יוצא של כל הליך פלילי הוא, כי לנאשם נגרם נזק כלשהו מעצם ניהול ההליך. בבואי לבחון בקשה לפיצוי בגין קטגוריה זו, חובה עלי לבחון נסיבות חריגות המצדיקות פסיקת פיצוי ושיפוי.

בענייננו, לא הוצגו כל נסיבות חריגות כאלה ואף לא ראיות לנזקים ממשיים.

22. לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

23. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"ג, 19 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.